

De har ansvaret

Udover at det medfører smerte og eventuelt hospitalsophold for den, det går ud over, kan det også koste Dem erstatning, hvis nogen falder på Deres fortov, gangsti eller gårdsplads, fordi der er glat.

De kan få en bøde under alle omstændigheder, hvis De ikke rydder og gruser Deres arealer.

Brochuren er udgivet af Ministeriet for offentlige arbejder i samarbejde med Statens Informationstjeneste.

November 1982

Lay-out/tegninger: Poul Andersen

Tryk: Louisetryk A/S, Greve.

Reglerne findes i lovbekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1979 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje. De kan se loven på biblioteket.

SNE PÅ VEJ

IS PÅ VEJEN

911

Grundejernes arbejde med sand og skovl

Som grundejer har De ansvar for, at fortov, havegang, trapper, stier, gårdspladser og lignende til Deres ejendom er ryddet for sne- og gruset, så det er sikkert at færdes der. Både for postbudet, avisbudet, renovationsarbejderen, forbipasserende, Deres gæster og Dem selv.

Grundejer i by

Hvis De har en ejendom på en privat vej i byen, har De også pligt til at rydde sne og gruse på mindst halvdelen af kørebanen ud for Deres ejendom.

På de offentlige veje i byen, der oftest også er de mest trafikerede, sørger kommunen eller amtskommunen for kørebanen og cykelstier samt for gangbroer og gangtunneler. Vejvæsenet har også ansvaret for offentlige parkeringspladser og torve.

Hvis De ikke ved, om den vej De bor på er offentlig eller privat, kan De spørge kommunens tekniske forvaltning.

Hvis De ikke bor på Deres ejendom eller i nærheden af den, skal De sørge for, at en anden rydder sne og gruser.

De skal lave en skriftlig aftale, der skal godkendes af politiet. Politiet kan nægte at godkende den, hvis den person, De har peget på, er uegnet til at sørge for, at arbejdet bliver gjort.

Sådan gør De

Hvis De har ansvaret for at rydde sne og gruse på fortov, gangsti, gårdsplads og kørebane, skal De gøre det hurtigst muligt, efter at sneen er faldet, eller det er blevet glat.

Pladsen omkring brandhanen og installationer til trafikregulering, der står på fortovet, skal holdes ryddet for sne.

De bør holde busstoppesteder, adgangen til fodgængerfelter, havelåger og indgangsdøre fri for snebunker.

Hvis vejvæsenet har lavet snebunker under rydning af vejen, skal De lave åbninger i bunkerne ud til de omtalte steder.

Der bør være sikker adgang til indgangsdør, renovationsstativ, studs til oliepåfyldning og lignende, dvs. alle steder, hvor der færdes mennesker til og fra ejendommen.

Før renovationsarbejderen skal komme, bør De være ekstra omhyggelig med at rydde og gruse. Han balancerer ofte med 30-40 kg, når han fjerner Deres affald.

Hvis De har en affaldsbeholder med hjul, bør sneen og isen være fjernet helt. Ellers er det umuligt at styre beholderen.

Det er godt at gruse med

Grus, sand og aske er udmærket til at gruse med.

Salt skader planter, dyr, fodtøj og meget andet. Og saltets smeltevirkning falder, jo koldere det bliver, og virkningen forsvinder helt ved minus 8 grader. Nogle kommuner har direkte forbudt brug af salt på fortove og stier.

Spørg kommunen

De fleste kommuner har regler om, hvornår og hvordan der skal ryddes for sne og gruses. Dem kan man få i kommunens tekniske forvaltning.

Her kan man også altid få svar på, hvilke pligter man har som grundejer dér, hvor man bor. F. eks. om ens boligområde betragtes som land-område eller by-område.

Grundejer på landet

Hvis Deres ejendom på landet ligger ved en privat vej, som kun De benytter, skal De selv sørge for, at der ryddes og gruses, så både postbud, renovationsarbejder og andre kan komme frem og tilbage. De skal også ordne gårdspladsen og andre gangarealer, så det er sikkert at færdes på Deres ejendom.

Hvis De bor ud til en privat vej, som De er fælles med andre grundejere om, har grundejerne i fællesskab ansvaret for, at der ryddes og gruses.

Nogle steder er der tinglyste deklarationer på ejendommene om, hvem der skal udføre arbejdet, og hvordan grundejerne skal dele udgifterne. Andre steder har kommunen ved en kendelse bestemt, hvordan arbejdet skal udføres.

Hvis der ikke er fastsat regler, skal grundejerne selv blive enige om, hvordan arbejdet skal gøres. Kan de ikke blive enige, kan de bede kommunen afgøre, hvordan ansvaret skal fordeles mellem dem.

Princippet er, at den grundejer, der benytter det længste stykke af vejen, og den, der har den største trafik til sin ejendom, skal bidrage mest til rydning og grusning.

De offentlige veje og stier på landet har kommunen og amtet ansvaret for. Det samme gælder gangbroer og gangtunneler.

Den offentlige rydning

For nogle år siden var det almindeligt, at amtskommunen eller kommunen sørgede for, at kørebanen på de større offentlige veje blev ryddet helt for sne og is bl.a. ved hjælp af store mængder vejsalt.

Det har vist sig, at saltet skader biler, broer, vejbelægninger, planter — især vejtræer — og dyr.

Uden er det blevet meget dyrt at rydde vejene for sne og strø salt.

Derfor har mange kommuner og amtskommuner begrænset forbruget af salt og sørger nu først og fremmest for at holde vejene fremkommelige og sætte ind mod glat føre uden at gøre vejene helt sne- og isfri.

Indsatsen er størst i morgentimerne, og man sørger for, at rydningen på de større veje er ens overalt.

På de mindre, offentlige veje bestemmer den enkelte kommune selv, hvor meget den vil gøre for at holde vejene og stierne ryddede. Det fremgår af et regulativ, som man kan se på kommunens tekniske forvaltning.

Amtskommunen og kommunen påtager sig normalt ikke at rydde og gruse på fortovene. Det er grundejernes ansvar. Men nogle steder hjælper vejvæsenet med at rydde og gruse private vejes kørebaner, når der er tid til det. Alligevel er det altid grundejerne, der har ansvaret, hvis der ikke er ryddet og gruset.

I nogle tilfælde kan grundejerne mod betaling få kommunen til at overtage pligterne.

